

Nr. 28.
11.
óvbr.

Lög

um

verðlaun fyrir útflutt smjör.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Rjett til verðlauna úr landssjóði á hver sá maður eða fjelag, er flytur út í einu lagi til sölu erlendis 300 pund eða meir af íslenzku smjöri, og selur þar fyrir verð, er nemur meiru en 75 aurum fyrir danskt pund.

2. gr.

Verðlaunin fara eptir söluverði, og nema jafnmiklu og söluverðið fer yfir 75 aura í dönsku pundi.

3. gr.

Sá, er verðlaun vill hljóta, sækir um þau til landshöfðingja, og færir skilríki fyrir rjetti sínum til þeirra. Skilríki þau eru: farmskrá frá skipstjóra þeim, er smjörið flutti, og sýni hún þyngd þess og tölu íláta; sölureikningur smjörins, undirritaður af þeim, er með sölna fór, og eiginvottorð við drengskap og samvizku um, að þyngd og verð smjörins sje rjett til greint á sölureikningnum.

Nú er umsókn um verðlaun fyrir smjörölu eigi komin til landshöfðingja þegar fullir 9 mánuðir eru liðnir frá því, er salan fór fram, og verður umsókn sú eigi til greina tekin.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

Nr. 28.
11te
Novbr.

om

Udførselspræmie for Smør.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Ret til Præmie af Landskassen har enhver Person eller Selskab, som paa een gang udfører til Forhandling udenlands 300 Pund islandsk Smør eller derover, og sælger dem til en Pris af over 75 Ore for hvert dansk Pund.

§ 2.

Præmien retter sig efter Salgsprisen og udgør det Beløb, hvormed denne overstiger 75 Ore for et dansk Pund.

§ 3.

Den, som ønsker at erholde Præmie, indgaar til Landshøvdingen med et Andragende derom, ledsaget af Bevisligheder for hans Afkomst dertil. Disse Bevisligheder ere: et af den Skibsfører, der udførte Smørret, udstedt Konnossement, der udviser dets Vægt og Antallet af Beholdere; en af Forhandleren undertegnet Salgsregning, samt egen Erklæring paa Tro og Love om at Smørrets Vægt og Pris er rigtigt anført i Salgsregningen.

Saafrømt et Andragende om Udførselspræmie for Smør ikke er indkommen til Landshøvdingen inden fulde 9 Maaneders Forløb fra Salget, kommer det ikke i Betragtning.

Nr. 28. Lov af 11te November om Udførselspræmie for Smør.

Nr. 28.

11.
nóvbr.

4. gr.

Landshöfðingi sker úr um gildi skirteina þeirra, er að skilyrði eru sett, samkvæmt
3. gr., og úthlutar verðlaunum.

5. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1900.

Eftir þessu eigu allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 11. nóvember 1899.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Hóring.

§ 4.

Landskøvdningen bedømmer Gyldigheden af de ifølge § 3 betingede Bevisligheder og uddeler Præmien. Nr. 28.
11te
Novbr.

§ 5.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1900.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11te November 1899.

Ministeriet for Fødsland, den 11te November 1899.

Hørring.

Ólafur Halldórsson.